

nok især for S og SF – var jo, at man slet ikke troede på, at garantien ville virke. Det er det, vi nu har fået bekræftet ved Domstolen, nemlig at den miljøgaranti virker, og det er det afgørende for os.

Så vil jeg kort sige én ting mere om hele denne her miljødiskussion og diskussionen om miljøgarantien. Når vi drøfter at ændre, eller når nogle partier vælger at drøfte at ændre miljøgarantien, så er det altså, fordi man har prioriteret miljøgarantien med henblik på regeringskonferencen i 1996. Dér har Venstre altså en anden opfattelse end S og SF, ja, i hvert fald end SF, for vi har med henblik på regeringskonferencen i 1996 en klar prioritering, der hedder, at vi skal have Østeuropa med. Det er det væsentlige for os, og derfor ønsker vi ikke at tage alverdens emner op, for der er da mange andre steder, hvor Traktaten ikke fungerer helt så godt, som den kunne fungere. Men vi ønsker altså ikke at tage alverdens ting op, for vi ønsker ikke at forplumre optagelsen af de østeuropæiske lande i Unionen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan forstå på fru Charlotte Antonsen, at hun ikke mener, at der er noget som helst nyt. Nej, der er noget gammelt, kan man sige. Der er det, som Folketinget fik at vide i 1986, altså for næsten 10 år siden, og dér fik Folketinget altså at vide – jeg beklager, at jeg bliver nødt til at gentage det – at man til enhver tid nationalt kunne gå videre, når der måtte være forhold, der begrundede det: at man for eksempel seks år efter et EF-direktivs vedtagelse – som det udtrykkelig er nævnt – kunne lave mere vidtgående nationale regler for at sikre miljø og sundhed.

Mener fru Charlotte Antonsen og Venstre, at det er den gældende retstilstand i EU i dag? Mener Venstre virkelig, at vi godt i dag seks år efter et direktiv, der har totalharmoniseret efter § 100 A, kan gå videre, når nye forhold berettiger det? Det ville være en meget interessant oplysning, og hvis det skulle være sandt, mener jeg faktisk, at der er en hel del områder, hvor vi burde gå i gang med en lovgivningsproces med henblik på at komme videre.

Så skal jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at det godt kan være, at der er formuleringer, som hr. Keld Albrechtsen har svært ved at forstå, men så skal jeg fortælle hr. Keld Albrechtsen, hvad det indebærer, så han ikke behøver at

være i tvivl om, hvad SF ønsker. Vi ønsker, at miljøgarantien bliver styrket, så den også gælder ud over de 18 måneder, hvor direktivet skal indarbejdes i dansk lovgivning. Det er lige præcis det, vi diskuterer med Venstre. Vi ønsker, at det skal gælde på landbrugsområdet, at det skal gælde for kommissionsdirektiver, og at det ikke skal bekræftes af Kommissionen, sådan at man til hver en tid kan bruge den, når den ikke bevislig er en teknisk handelshindring. Det er, hvad vi ønsker, og hr. Keld Albrechtsen burde kunne forstå, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Først vedrørende hr. Keld Albrechtsens tolkning af kapitel 10 i Kommissionens hvidbog. Den fortolkning er vistnok ligesom fanden læser Bibelen.

Lad mig så sige, at som vi læser kapitel 10, er det jo en sønderlemmende kritik af den måde, som man har indrettet vækstpolitikken på, og så er der skitser til, hvordan man kan arbejde sig ud af det morads, vi er kommet i miljømæssigt set.

Det andet, jeg vil sige, er, at det, vi diskuterer i dag på miljøområdet, er jo ikke kravene til 1996-konferencen. En af grundene til, at vi ikke diskuterer det, er, at det ikke er det, Enhedslisten har bedt os diskutere. Det er slet ikke det, der er spurgt om i forespørgslen. Det, som Enhedslisten har spurgt om, drejer sig om problemer, der kan medføre en sænkning af danske miljø- og sundhedsstandarder eller begrænse Danmarks ret til at gennemføre bedre standarder.

Jeg regner med, at hr. Keld Albrechtsen er fuldstændig enig i, at det er det, Enhedslisten har sat fokus på. Så kommer vi og giver svaret: På det punkt skal vi bruge alle metoder og alle muligheder og dermed selvfølgelig også stille forslag til ændringer i Traktaten, som bevirker, at sammenstød med det indre marked om miljø- og sundhedssynspunkter ikke fører til sænkning af danske standarder eller begrænser muligheden for at gå videre.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at dette er nyt, og dette er en ændring. Det er, hvad der står i SF's forslag om motiveret dagsorden, og som jeg engang også regner med efter nogle yderligere debatter kan blive til den danske position, når vi skal skrive 1996-papiret.

Må jeg så sige til sidst til fru Charlotte Antonsen: Det, at vi skal åbne over for Østeuropa, er